

Posudek školitele na bakalářskou práci Nicole Lukové *SPD pohledem socio-kulturního přístupu*

Formální stránka práce

Předložená práce je má 38 stran. Samotný text práce je kromě úvodu a závěru rozčleněn do dvou kapitol, jež jsou nadále členěny na podkapitoly. Struktura práce je přehledná a srozumitelná. Autorka správně a dostatečně cituje. Jistým nedostatkem práce je někdy autorčin kostrbatý způsob vyjadřování.

Obsahová stránka práce

Autorka se ve své práci rozhodla odpovědět na otázku, zda SPD lze považovat za populistickou stranu. Pro zodpovězení této otázky zvolila tzv. socio-kulturní přístup k populismu, který definuje populismus prostřednictvím specifického stylu jeho veřejné performance. Piere Ostiguy, z jehož práce autorka vychází především, populistický styl definuje jako „flouting the low“, či jako vychloubání se nízkým.

Tomuto úkolu odpovídá i struktura práce. V její první části autorka představuje tři hlavní přístupy ke studiu populismu v současné politické vědě (ideační, strategický a socio-kulturní) a pokouší se vymezit jejich jednotlivé charakteristiky a rozdíly. Této části práce je možné vytknout přílišnou stručnost. Na druhou stranu je nutné zmínit, že autorka tyto přístupy představila víceméně správně a že jádrem práce je spíše její analytická či empirická část než část teoretická.

To nás přivádí k druhé části. Autorka čtenáře nejdříve stručně seznamuje s dějinami a ideologií SPD a poté přistupuje k samotné analýze. Pro samotnou analýzu si autorka zvolila několik dílů podcastu či videocastu *Mezi dvěma světy*, jehož spoluautorem a hlavní „hvězdou“ je Tomio Okamura.

Autorka nejdříve stručně popisuje pět dílů podcastu, jejich obsah, výběr hostů a témat a dochází k závěru, že výběr hostů, formátu a témat je podřízen snaze oslovit mladší voliče. V následující části autorka shrnuje rétoriku Okamury v daném podcastu a jeho vizuální podobu. V samotném závěru autorka dochází ke zjištění, že SPD a jejich lídr Tomio Okamura úmyslně při komunikaci s voliči užívají „flouting the low“ spojené s jistou stopou autoritářství.

Práci hodnotím jako relativně vydařenou. Zůstává zde však několik otázek, které by autorka měla zodpovědět v průběhu obhajoby.

1. Proč autorka jako východisko analytické části práce zvolila daný podcast a ne jiné materiály (sociální sítě SPD a Okamury, vystupování na demonstracích atd.)?
2. Ostiguy a další tvrdí, že performance populistických lídrů je dvojlomná v tom smyslu, že populistický lídr se prezentuje zároveň jako „člověk z lidu“ a zároveň jako někdo z lidu vyčnívá. Jak se tato dvojlomnost projevuje u Okamury.
3. Ostiguy vypracoval své pojetí na latinsko-amerických populistech. Je možné jeho koncept jednoduše aplikovat na střední Evropu, nebo vyžaduje určitou úpravu?

Práci doporučuji k obhajobě s navrhovaným hodnocením **velmi dobře**.

V Praze 11. června 2024

Mgr. Jan Bíba, Ph.D.